Sinna olleks kül tulnud, minna ei olle wasto wötnud. Mul wägga halle meel, mo südda wallo sees, kui nuhtled, Issand, kibbedast, siis kissendan ma halledast!

Pallu sinna, armas hingekarjane, minno eest, et ma saaks weel wasto woetud! Amen.

11ks laul.

Wiisil: Jesus, tulle minnule.

22. Jouloku. 1840.

1. Jesus tulleb armastes, Töstab kät sind önnistes, Sullago so südda nüüd, Jesus kustutab so süüd.

2. Laulge liggi, taewawäed, Kes seäl Jesu pallet nääd, Nende peäle paistwad nüüd, Kes siin mutwad patto süüd.

3. Hüab Jesu armastus: Ärka ülles koggodus, Waat, so laste önnistus On jo armus pöllemas.

Wiisil: Ma püan teisest hingest. 1840.

1. Oh hing, miks aega widad, Et ja ei pöra weel? Waat, minno külje hawad, Need ootwad wägga sind, Et enne surma surred, Siis surmas ello saad: Kui ilma mahhajättad, Siis inglid terretad.

2. Ma ollen walmistamud. Neil asset Jssa maal, Kes arno himmustawad, Ning kiitwad töega; Ma ollen isse saatjaks Siin öäla ilma peäl, Ja jälle römustajaks, Kui kurbdust tunnewad.

3. Oh minno armokessed, Kül pea lahkume Siit teine teise föbrust, Siiski ei kurwaks sa: Kül taewas kokko same, Seäl on se pärris Ma, Ning Jssa pallet näme, Ja kitust laulame.

Wiisil: Hinge peioke.

22. Talweku. 1840.

1. Millal peäsen siit Surma ihho seest? Hingel iggaw, Issand, tulle, Peästa mind sest patto koormast! Jesus, tulle sa, Peästa armoga.

2. Issand, kule mind, Ei ma jätta sind. Sinna minno kallim warra, Mo hing sinno poke hoiab. Ei ma jätta sind, Jesus, aita mind.

3. Keik mo mötte, meel Käib nüüd sinno

Eesti-ma rahwa Kalender 1854, lk. 25